

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 29. januar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 27 til L 140 efter ønske fra Carolina Magdalene Maier (ALT) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 27 til L 140:

Mener ministeren, at hensynet til de internationale forpligtelser i mange tilfælde vil gøre, at der skal foretages en individuel vurdering af de konkrete sager, og at sagerne i praksis må forventes at falde ud som i dag?

Svar:

Jeg har forstået spørgsmålet således, at der med spørgsmålet sigtes til den del af lovforslaget, som vedrører, at muligheden for at inddrage flygtninges og familie-sammenførte til flygtninges opholdstilladelser styrkes.

Betingelserne for inddragelse af en opholdstilladelse er i dag reguleret i udlændingelovens § 19, der omhandler alle typer af opholdstilladelser, herunder opholdstilladelser meddelt efter udlændingelovens §§ 7 og 8 (asyl).

En afgørelse om inddragelse indeholder to led: Først vurderes det, om grundlaget for opholdstilladelsen fortsat er til stede, f.eks. om forholdene i hjemlandet har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer asylrelevant forfølgelse ved en tilbagevenden til hjemlandet. I denne vurdering tages der hensyn til grundlaget for opholdstilladelsen.

Hvis myndighederne vurderer, at grundlaget for en opholdstilladelse ikke længere er til stede, foretages dernæst den såkaldte § 26-vurdering (2. led). Det vurderes her, om inddragelse skal undlades, fordi det vil virke særligt belastende for udlændingen.

Udlændingelovens § 26 fastsætter en række hensyn, som skal indgå i vurderingen af, hvorvidt det vil virke særligt belastende for udlændingen, at den pågældendes opholdstilladelse inddrages, herunder bl.a. udlændingens familiemæssige tilknytning til Danmark.

1. februar 2019

Asyl og Visum
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2019 - 1941
Akt-id 645839

Princippet i udlændingelovens § 26, stk. 1, er udtryk for hensyn, som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD) tillægger vægt ved afgørelser i udvisningssager. Der er imidlertid ingen lovgivningsmæssig forudsætning om, at myndighederne skal inddrage eller nægte at forlænge en opholdstilladelse, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

De hensyn, der er opregnet i § 26, stk. 1, kan således efter omstændighederne føre til, at inddragelse eller nægtelse af forlængelse undlades, uden at dette i det konkrete tilfælde følger af Danmarks internationale forpligtelser.

Med den foreslåede ordning lægges der op til at indsætte en særlig regel om 2. led i inddragelsesvurderingen for så vidt angår udlændinge meddelt opholdstilladelse efter § 7 og § 8, stk. 1 og 2, samt familiesammenførte til flygtninge. Denne gruppe skal således ikke længere vurderes efter § 26.

Inddragelse af en opholdstilladelse til flygtninge og familiesammenførte til flygtninge skal fremover alene undlades, hvis dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. forslaget til en ny § 19 a. Det vil indebære bl.a., at hensyn som udlændingens tilknytning til arbejdsmarkedet, udlændingens deltagelse i foreningsliv og udlændingens danskkundskaber fremover vil blive tillagt mindst mulig betydning, når myndighederne skal vurdere, om opholdstilladelsen kan inddrages.

Det er på den baggrund Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at den foreslåede ændring, sammen med lovforslagets øvrige initiativer, vil få en mærkbar effekt.

Det bemærkes, at den foreslåede ændring som har betydning i de sager, hvor myndighederne vurderer, at grundlaget for en opholdstilladelse ikke længere er til stede.

Det er ministeriets forventning, at de flygtninge, der er meddelt beskyttelsesstatus under henvisning til de generelle forhold i hjemlandet, som hovedregel oftere vil blive omfattet af de foreslåede ændringer, end de flygtninge, der er meddelt beskyttelse under henvisning til individuelle forhold.

Det skyldes, at inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1, (konventionsstatus), alene sker, hvis en af ophørsgrundene oplistet i flygtningekonventionens artikel 1, litra C, indtræder.

Ændringerne må endvidere generelt forventes at have størst effekt for udlændinge, som har fået opholdstilladelse de senere år, og udlændinge, som endnu ikke har fået opholdstilladelse.

I det omfang, der med en konkret afgørelse om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse foretages indgreb i udlændingens privat- og familie-

liv, skal det, som i dag, påvises, at betingelserne for indgrebet er opfyldt, jf. artikel 8, stk. 2, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det følger af EMD's praksis, at indgreb i udlændingens privat- og familieliv skal stå i et rimeligt forhold til de formål, indgrebet (inddragelsen) skal varetage. Denne proportionalitetsafvejning foretages på baggrund en samlet og konkret vurdering af en række elementer.

Der henvises i forlængelse heraf til afsnit 2.1.4., 2.1.5., afsnit 2.2. og afsnit 2.3. i de almindelige bemærkninger til L 140.

Der henvises i øvrigt til de samtidige besvarelser af spørgsmål nr. 11 og 13 til L 140.

Inger Støjberg

/

Inge Fabricius